

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 kwietnia 2016 r.,
sprawy A. C.
skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 października 2015 r., sygn. akt VII Ka [...]
utrzymującego wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 8 czerwca 2015 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł

- I. Oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- II. Zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2015 r., sygn. III K [...] Sąd Rejonowy w S. skazał A. C. za popełnienie trzech przestępstw na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności. Jednym z przypisanych mu czynów, za który wymierzono karę 7 lat pozbawienia wolności było przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. popełnione w dniu z 25 na 26 lipca 2008 r. na szkodę B. C.

Apelacje od tego wyroku zostały wniesione przez oskarżonego, jego obrońcę oraz prokuratora. Oskarżony oraz jego obrońca zaskarżyli wyrok w całości, przy czym obrońca oskarżonego w zakresie czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. zarzucił

wyroкови błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, który to błąd doprowadził w zakresie tego czynu do wymierzenia kary niewspółmiernie wysokiej. W konsekwencji co do tego czynu wnosił o zmniejszenie kary orzeczonej za ten czyn, ewentualnie o uchylenie wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, przy czym co do czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. zarzucał wyrokowi obrazę prawa materialnego poprzez nieprzyjęcie działania oskarżonego w warunkach recydywy wielokrotnej specjalnej z art. 64 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 20 października 2015 r., sygn. VII Ka [...] Sąd Okręgowy w K. uchylił zaskarżony wyrok co do czynów z pkt 2 i 3 wyroku sądu pierwszej instancji oraz kary łącznej, zaś utrzymał wyrok w mocy co do czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego. Zarzucając wyrokowi rażące naruszenie prawa procesowego, mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny materiału dowodowego i błędną ocenę okoliczności leżących u podstawy wymiaru kary, a przede wszystkim nieuwzględnienie w należyтым stopniu okoliczności łagodzących, które to naruszenie skutkowało wymierzeniem skazanemu kary nieadekwatnej do popełnionego czynu. W konkluzji kasacji domagał się uchylenia wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnym stanowisku do kasacji prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie z art. 535 § 3 k.p.k. Na wstępie trzeba podkreślić, że sąd odwoławczy w toku postępowania odwoławczego nie przeprowadzał żadnych dowodów, a jedynie dokonując kontroli wyroku sądu pierwszej instancji w zakresie określonym treścią apelacji oskarżonego oraz zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych odnoszącym się do wymiaru kary za ten czyn, ustosunkował się zarówno do kwestii podniesionych w apelacji oskarżonego, jak i jego obrońcy (str. 4-7 uzasadnienia). W zakresie

orzeczonej za ten czyn kary sąd odwoławczy uznał, że kara nie nosi cechy kary rażącej swoją surowością i swoje stanowisko przedstawił na stronie ostatniej uzasadnienia wyroku. W tym układzie procesowym nie mogło dojść do obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. Podnieść trzeba, że zarzut kasacji w istocie jest zarzutem, w którym kwestionowany jest wymiar kary, co przecież w kasacji nie jest dopuszczalne (poza wyjątkiem odnoszącym się do Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego od dnia 15 kwietnia 2016 r.); trafnie na tę okoliczność wskazał w pisemnym stanowisku prokurator.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.